

15. Macž jeho bjesche pod kſchižom, tež prajesche won psched ludom: Laj, žonka, Jan nietk twoj syn je, mjej jeho lubo, jako me. Ton wučomnik ju kſebi wsa, hacž do ſmercije ju wobstara.

16. Jedn mordar cžini pokutu, a posna Kryſta newinu; Spomin, džesche, na mne rjesch-nika, dñj pschindjesch do ſw'ho kraleſtwa. Won wotmolwi: Dženſ woprawdu bdžesch somnu we Paradiſu.

17. Čjma wulka pschindje na semju, a ſlonzo ſhubi ſwjetloſſ ſchu, duž Jesuſ moznje ſawola: Moj Boh! moj Boh! ach cžoho-dla ſy tñ me njetko wopusch-cijl, ſchje rjechi na mne položil?

18. Ton, kiž ſcho može wo-kschewicž, njetk džesche: Mi ſo že tak picž. Žoldž ſtežalom mu podachu, a wot neho to ſlyſhachu: Njetk ſchitko dokonjane je, ſchtož wotemne je piſane.

19. Won smožu jara woſche, jak njetko wumrecž dyr-besche: Ja, Wotze, do twej rukowu cji ſwojho ducha poru-cju; duž ſmolom ſowu pokili, a ſwoju duschu wupuschcji.

20. Tu Boža mož ſo ſje-wishe, ſo wtemplu ſawishe roſtorje, ta ſemja ſarža wo-koło, a rowy wotewrichu ſo, ton hetman ſteho widžiſche, ſo Boži Ssyn ton wjedžje je.

21. Duž ſe wschej cjeſnej krafnoſzju, kaj Židži tedy cji-njachu, ton Knes je wsatz wot

kſchiža, a położeny do rowa, tež žalbowany wot nich bje, je wſemi lejzał na czi dny.

22. Bydž, Bojo Wotze, kwa-leny ſa twojho Ssyna wumre-cje, daj, ſo to we nas płodne je, a wot rjechow nas wumoje, ſo bydmy tebi wſwjetoszi tu a tam wjedžne ſlužili.

95.

Wenn ich gedenk, Herr ic.
Vor: O Jesu, ſwjetlo ic.

Dñj wopomnju ja nuternje, moj Jesu, twoje cjerpenje, kak ſrudna twoja duscha bje, dñj kriwawny pot ſo poczik ſy;

2. Kak bes. winy ſu jimali, cje ſranili a pschebili; do tajkej wulkej nusy cje pak moja ſloſſ pschineſla je:

3. Tedy ſo moj duch wu-rudži, a kožda koſz ſo poſtroži. Dñj ja pak tež to wopomnju, ſo ſo mi stane kliepschemu;

4. So ſy tak moj rjech na ſo wſał a Boha ſomnu wujednał, tu ſmercž ſy ſa mne pschečjerpił, ſym do nebja me pscheſadžił;

5. A me psches twoju ſwiatu frej wot wjedžnej helje ſcjinat frej: Je moja duscha weſela, ſo ſraduje a ſaspjewa:

6. Mjej wulki džak, Knes Jesu, tñ, ſo ſa mne wele cjerpił ſy; ta twoja ſmercž a cjerpe-nje je mojej duschie ſiwenje.

7. Ty ſaplažił ſy ſluboszju ſcho ſa mne, na to wumrecž zu, ſbudž horje me ktej ſbožnoszi, da zu cje kwalicž wvjedžnoszi. P.